

РЕШЕНИЕ

№ 9700

гр. София, 20.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **11173** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на заместник-кмета на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, чрез юрк. М. А., срещу решение от 30.09.2024 г., постановено по НАХД № 8306/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 1-ви състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № СОА23-РД11-309/28.03.2023 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на Н. В. В. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП.

В касационната жалба са изложени твърдения за незаконосъобразност на обжалваното решение. Касаторът поддържа, че нарушението е установено по безспорен начин, като оспорва твърденията на първоинстанционния съд, че не е доказано по категоричен начин, посоченото в АУАН лице да е управлявало автомобила на съответния ден и час. Изтъква се, че собственикът на МПС е безспорно установеният нарушител и в тази връзка оспорва извода на районния съд, че самоличността на нарушителя може да се установи едва след предоставяне на собственика и попълване на декларация по чл. 188, ал. 1 ЗДвП. Твърди се, че както в АУАН, така в НП, ясно е описано мястото, времето, начина на извършване на нарушението, както и правната му квалификация. В

заклучение моли решението на районния съд да бъде отменено, а наказателното постановление потвърдено като правилно и законосъобразно.

В съдебно заседание касаторът - Столична община, редовно призован, се представлява от юрк. А., която поддържа касационната жалба и моли за отмяна на решението на Софийски районен съд. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Н. В. В., редовно призован, се явява лично и оспорва касационната жалба, както и размера на претендираното юрисконсултско възнаграждение. Чрез депозиран отговор с вх. № 341747/28.10.2024 г. изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба. В отговора са изложени аргументи за неспазване на процедурата по чл. 188, ал. 1 ЗДвП. Ответникът поддържа тезата, че не е извършил вмененото му нарушение, като подкрепя твърденията си с доводи, че общинската администрация е усложнила временната организация за движение в съответния участък, тъй като не е отчела интересите на живущите и работещите граждани, които няма как да паркират пред домовете или работните си места в процесния участък, предвид ремонтните и строителните дейности в жилищния комплекс.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, се представлява от прокурор П., която дава заключение за правилност и законосъобразност на обжалваното решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, XVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 12.01.2023 г. около 10:36 ч. в [населено място], на [улица]до номер 1А, с посока към [улица]Н. В. В. е паркирал личния си лек автомобил „Шкода О.“, с рег. [рег.номер на МПС], в зона на действие на пътен знак В-28 и по този начин е осъществил състава на нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП. За установеното нарушение по чл. 6, т. 1 ЗДвП на собственика на автомобила е било наложена глоба с фиш № 9133550 в размер на 20 лева. Срещу ЕФ е постъпило възражение с вх. № Ж-34/20.01.2023 г., в което собственикът на автомобила е възразил срещу наложената му глоба. Посочил е, че в[жк]се извършват строителни дейности на жилищни сгради, като прилежащата инфраструктура не се подобрява, улиците за без изход, някои от тях са разкопани и затворени, поради което няма свободни зони за паркиране и достатъчно паркоместа за живущите, както и за работещите в района. Отделно на това е възразил, че пътните знаци в съответния участък са поставени в нарушение на Наредба № РД-02-20-2/24.10.2022 г. за организиране движението по пътищата, отворени за обществено ползване на министъра на МРРБ и Наредба на Столичен общински съвет за организацията на движението на територията на Столична община, приета с решение № 332 на СОС по протокол № 48 от 19.05.2005 г.

Поради постъпилото възражение срещу издадения ЕФ на Н. В. В. е съставен АУАН Серия А 003459/22.02.2023 г. Срещу съставения АУАН е постъпило възражение от Н.

В. В. с вх. № Ж-34/3/ от 28.02.2023 г.

Във връзка със съставения АУАН е издадено и обжалваното пред районния съд НП СОА23-РД11-309/28.03.2023 г., от заместник-кмета на Столична община, с което на Н. В. В. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 във вр. чл. 183, ал. 2, т. 1 ЗДвП.

За да отмени наказателното постановление районният съд е приел, че от събраните по делото доказателства не се установява, че на посочената в АУАН дата и място Н. В. е управлявал лекия автомобил. За да стигне до този извод районният съд е обсъдил показанията на актосъставителя Н. М., който е посочил, че не е присъствал на самото паркиране на автомобила, поради което и не е могъл да установи самоличността на нарушителя. Районният съд е приел, че обвинението не е доказано по несъмнен и категоричен начин, тъй като самоличността на нарушителя можело да се установи едва след попълване на декларация по чл. 188, ал. 1 ЗДвП, каквато в случая не е била предоставена на лицето, въпреки дадените с разпореждането от 25.11.2024 г. указания на съда към АНО да представи доказателства в този смисъл. Въз основа на горните факти съдът е обосновал извод, че не е доказано по несъмнен начин твърдяното нарушение да е извършено от Н. В. В..

Решението е неправилно.

Настоящият касационен състав намира, че АУАН и НП отговарят на изискването в чл. 42, т. 4 ЗАНН и в чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, тъй като в тях се съдържа точно ясно описание на деянието, извършителят и правната квалификация на нарушението. При издаването им не се допуснати нарушения на процесуалните правила, същите са издадени в рамките на сроковете, предвидени в чл. 34 ЗАНН.

Настоящият съдебен състав не споделя извода на районния съд, че въз основа на събраните по делото доказателства не може по несъмнен и категоричен да се докаже, че Н. В. е извършил нарушение на чл. 6, т. 1, вр. чл. 183, ал. 2, т. 1 ЗДвП.

Видно от съдържанието на възражението срещу първоначално издадения ЕФ за неправилно паркиране на лекия автомобил, Н. В. В. не е оспорил факта, че е паркирал на процесното място автомобила си, като е твърдял че в случая не е налице извършено нарушение, тъй като знаците за организация на движението по пътищата и конкретно тези, касаещи престоя и паркирането в района на [жк], [улица], ул. „проф. „М. Б.“, [улица], ул. Б. А.“ и [улица] са били поставени в нарушение на Наредба № РД-02-20-2 от 24 октомври 2022 г. за организиране на движението по пътищата отворени за обществено ползване на министъра на МРРБ и Наредбата на Столичен общински съвет за организацията на движението на територията на Столична община. В същия смисъл са били доводите и съображенията му срещу съставения АУАН и издаденото НП, които са изложени подробно с жалбата пред районния съд. Защитната му теза последователно е поддържала становището, че знаците за организация на престоя и паркирането в района на ж.к. „Градина,, са поставени в нарушение на нормативната уредба, поради което няма как същите да създават права и задължения за техните адресати. Също така са били изложени твърдения за липсата на вина от една страна поради ремонтните дейности в района, които са били причина за много трудното намиране на места за паркиране, а от друга поради това, че [улица] е разположена между жилищни комплекси, двупосочна е, с изграден тротоар по южната страна и частично изграден такъв по северната, с поставени кофи за боклук, поради което в продължение на улицата живущите в района паркират автомобилите си.

Безспорно се установява, както от представените писмени доказателства с

административно-наказателната преписка, така и от приложената снимка към възражението срещу ЕФ, че на [улица]има поставен знак В-28.

По делото не се установи да е налице неяснота нито относно мястото, на което е било паркирано превозното средство, нито относно начина, по който е било обозначено това място, а именно: с пътен знак В-28. Описаната в АУАН и НП фактическа обстановка съответства на събраните в хода на съдебно следствие писмени и гласни доказателства, която несъмнено води до извода, че правилно е ангажирана отговорността Н. В. В. като собственик на автомобила. При наличието на горните данни съдът намира, че както нарушението е доказано безспорно, така и извършителят е установен по категоричен начин.

С разпоредбата на чл. 188, ал. 1 ЗДвП е предвидено, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, да отговаря за извършеното с него нарушение, като собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Следователно за да се освободи от отговорността по чл. 188 ЗДвП собственикът следва да посочи на кого е предоставил МПС. Горното означава, че собственикът на процесния автомобил е имал възможността да посочи ако някой друг е управлявал автомобила в съответния ден като представи декларация по чл. 188, ал. 1 ЗДвП, което същият не е сторил, тъй като както по-горе се посочи Н. В. В. не е твърдял да е предоставил автомобила на друго лице.

Неправилен и несъответен на ЗДвП е извода на районния съд, че авторството на деянието може да се установи едва след представена декларация по чл. 188, ал. 1 ЗДвП. Както по-горе се посочи собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение по ЗДвП, освен ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. С други думи само собственикът на МПС може да обори горната презумция, като прецени дали да подаде декларация, с която да удостовери, че е предоставил автомобила на друго лице, което да бъде наказано. Това че законът е предоставил тази възможност, не означава че АНО има законово задължение да предоставя декларация по чл. 188 ЗДвП на собственика на МПС и ако не е сторил това, да се приеме, че не може да се установи нарушителя по категоричен начин, както неправилно е приел районния съд. Процесуална активност следва да прояви собственикът, тъй като единствено той би могъл да знае на кого е предоставил автомобила си на конкретната дата и час, поради което и подаването на декларацията по чл. 188, ал. 1 ЗДвП е предоставено на преценката на собственика на автомобила, и не е вменено като задължение на АНО.

За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че в настоящето производството не може да се осъществява инцидентен контрол за законосъобразността на поставените пътни знаци и конкретно тези за паркиране в района на[жк], [улица]и ул. „проф. „М. Б.“, и в този смисъл до отмяната на ограничението с пътен знак В-28 от компетентните органи, правилата за паркиране следва да се спазват от всички водачи. Ето защо направеното пред районния съд възражение от касатора, че знаците за организация на престоя и паркирането в района на[жк]са били поставени в нарушение на нормативната уредба е ирелевантно за настоящия спор и е по-скоро защитна теза. Несъстоятелно е и възражението на касатора за липса на вина по съображения, че в района има недостиг на места за паркиране на автомобилите на живущите, тъй като за съставомерността на нарушението по чл. 6, т. 1 ЗДвП е достатъчно да е извършено

изпълнителното деяние - паркиране в нарушение на пътните знаци.

Настоящата съдебна инстанция намира, че тъй като спорът е напълно изяснен от фактическа страна, следва да бъде разрешен по същество чрез потвърждаване на наказателното постановление, а решението на първоинстанционния съд следва да бъде отменено по реда на чл. 221, ал. 2 АПК.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на по 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПП) във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК и чл. 222, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, XVIII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 30.09.2024 г., постановено по НАХД № 8306/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 1-ви състав и вместо него:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № СОА23-РД11-309/28.03.2023 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на Н. В. В. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП.

ОСЪЖДА Н. В. В. да заплати на Столична община сумата от 80 лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: